

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 606/05
19.10.2005. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Горана Чавлине, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића и Анђелке Станковић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, записничарем, у кривичном предмету против оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћено набављање и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. Закона о оружју и муницији Републике Србије и др, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Сомбору и браниоца оптуженог, адвоката АБ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Сомбору К број 2/05 од 20. 01. 2005. године, у седници већа одржаној дана 19. 10. 2005. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВАЊЕМ жалбе Окружног јавног тужиоца у Сомбору, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу одлуке о казни пресуда Окружног суда у Сомбору К број 2/05 од 20. 01. 2005. године, тако што Врховни суд, оптуженом АА, за кривично дело неовлашћено набављање и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. Закона о оружју и муницији Републике Србије, применом члана 42. и 43. ОКЗ, утврђује појединачну казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а за кривично дело изазивање опште опасности из члана 187. став 1. КЗ РС, утврђује појединачну казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, па га за наведена кривична дела у стицају за која је побијаном пресудом оглашен кривим осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 30. 11. 2004. до 20. 01. 2005. године, док се жалба браниоца оптуженог одбија као НЕОСНОВАНА.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом оптужени АА оглашен је кривим, за кривично дело неовлашћено набављање и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. Закона о оружју и муницији Републике Србије и за кривично дело изазивање опште опасности из члана 187. став 1. КЗ РС, па му је, применом одредби члана 42. и 43. ОКЗ, за кривично дело неовлашћено набављање и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. Закона о оружју и муницији Републике Србије, утврђена појединачна казна затвора у трајању од 1 године, док му је за кривично дело изазивање опште опасности из члана 187. став 1. КЗ РС, утврђена појединачна казна затвора у трајању од 9 месеци, па је за наведена кривична дела у стицају осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 1 године и 8 месеци, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 30. 11. 2004. године па до 20. 01. 2005. године.

Оптужени је обавезан да на име осталих трошкова кривичног поступка плати суду износ од 14.700,00 динара, а на име паушала износ од 2.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 69. ОКЗ, према оптуженом је изречена мера безбедности одузимања предмета, па је од истог одузета аутоматска пушка калибра 7,62 мм, један ручно прављени пиштољ од метала са пластичном дршком, метак калибра 7,62 мм, једно ручно прављено оружје од метала, двоцевно, са металном дршком

примитивне израде, један карабин серијског броја __, мања количина барута, један метак за карабин са ознаком ППУ 1983, једна пластична кутија за ручну бомбу са натписом __, а с обзиром да се ради о предметима којима је извршено кривично дело и које грађани не могу имати у својини.

Истом пресудом оштећени је у смислу одредбе члана 206. став 2. ЗКП, ради остваривања имовинско правног захтева, упућен на парницу.

Против ове пресуде жалбу су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Сомбору, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд Србије преиначи првостепену пресуду у погледу појединачно утврђених казни за кривична дела неовлашћено набављање и држање ватреног оружја и муниције и експлозивних материја из члана 33. у вези става 1. и 2. ЗООМ-а РС и кривично дело изазивање опште опасности из члана 187. став 1. КЗ РС, а потом оптуженог осуди на знатно строжију јединствену казну затвора;

- Бранилац оптуженог, адвокат АБ, због одлуке о казни, са предлогом да Врховни суд Србије преиначи првостепену пресуду у погледу одлуке о казни, тако што ће за кривично дело из члана 187. став 1. КЗ РС, оптуженом ублажити казну, а затим га осудити на блажу јединствену казну затвора.

Заменик Републичког јавног тужиоца Србије у поднеску Ктж. број 743/05 од 26. 04. 2005. године, предложио је да жалба Окружног јавног тужиоца у Сомбору изјављена против првостепене пресуде буде уважена и првостепена пресуда преиначена у смислу жалбених навода, а да се жалба браниоца оптуженог одбије као неоснована.

Врховни суд је, размотрио списе предмета, заједно са побијаном пресудом који је испитао у смислу члана 380. ЗКП, па је по оцени навода у жалби нашао:

У првостепеном поступку није учињена ни једна битна повреда одредаба кривичног поступка, нити је повређен кривични закон на штету оптуженог, на које Врховни суд пази по службеној дужности у смислу одредбе члана 380. став 1. тачка 1. и 2. ЗКП.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о казни, а поводом изјављених жалби Окружног јавног тужиоца у Сомбору и браниоца оптуженог, Врховни суд налази да је жалба Окружног јавног тужиоца основана, док је жалба браниоца оптуженог неоснована.

Наиме, првостепени суд је правилно утврдио све околности из члана 41. ОКЗ, које су од утицаја на одмеравање казне оптуженом, па је тако од олакшавајућих околности на страни оптуженог ценио његове породичне и материјалне прилике, његово нарушено здравствено стање, чињеницу да је наведено кривично дело учинио у стању привремене душевне поремећености, да је признао извршење кривичног дела, правилно налазећи да наведене околности имају карактер особито олакшавајућих околности, као што је правилно као отежавајућу околност на страни оптуженог ценио његову ранију осуђиваност.

Међутим, Врховни суд налази, да првостепени суд, иако је правилно утврдио напред наведену отежавајућу околност на страни оптуженог, истој није дао одговарајући значај, имајући у виду да је оптужени до сада више пута осуђиван, између осталог и за кривично дело са елементом насиља, а имајући при том у виду степен кривичне одговорности оптуженог, и јачину угрожавања заштићеног добра будући да је оптужени четири активирани ручне бомбе бацио преко крова куће и шупе у дворишни простор стамбене куће породице ВВ у тренутку када су се на тераси испред улазних врата у кућу налазили чланови породице оштећеног, а на шта се основано указује жалбом Окружног јавног тужиоца у Сомбору.

Стога је Врховни суд, уважио жалбу Окружног јавног тужиоца у Сомбору и преиначио првостепену пресуду у делу одлуке о казни, тако што је оптуженом АА, применом одредби члана 42. и 43. ОКЗ, за извршено кривично дело неовлашћено набављање и држање ватреног оружја, муниције и експлозивних материја из члана 33. став 3. у вези става 1. и 2. ЗООМ-а Републике Србије, за које је оглашен кривим првостепеном

пресудом, утврдио појединачну казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а за кривична дела изазивање опште опасности из члана 187. став 1. КЗ РС за које је истом пресудом оглашен кривим, је утврдио појединачну казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, а затим га за наведена кривична дела у стицају, применом одредбе члана 48. ОКЗ, осудио на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору почев од 30. 11. 2004. године па до 20. 01. 2005. године, налазећи да је она сразмерна тежини и степену друштвене опасности извршених кривичних дела и степену кривичне одговорности оптуженог као извршиоца, као и да ће се са оваквом казном остварити сврха кажњавања из члана 33. ОКЗ, како у односу на оптуженог, тако и на плану генералне превенције.

Самим тим, по налажењу Врховног суда неосновани су жалбени наводи браниоца оптуженог којима се оспорава првостепена пресуда у делу одлуке о казни тако што се указује да је изречена казна оптуженом АА требало да буде блажа.

Из изнетих разлога, а на основу члана 391. став 1. и чл. 388. ЗКП, Врховни суд је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар Председник већа-судија

Весна Веселиновић, с.р Јанко Лазаревић, с.р.

За тачност отправка

МЂ